

et. Rides autem et tu am. na induit e hic hysfora
objecio illius culpaci poete ad persicu et hoc die
rides et nimia dya operm cacthamo. bñ autem dix
unus nazilij i carantur. nareg cu us solato
risu contrahim' ut Hor' aut i pmo s'monii mu
nus optius acutis manib'. et alio loco naso suis
pendisse ab unco. en est qui uelle retu. os.
p.m.e. ol. i. fau ore. et hoc die an inueniet ho
qui coeterum finore nec uelit laudatus a
proptib' conditorib' fama sibi existimationeq'
poete p' hemme lanquere et cedra digna loqu
tus. Carrnia digna cedro ideo die quia mos
opud uocis erat ut carthae i quibus nobilia car
mina se habebant oles cedrimo unigenit qd et ip
sas du durabiles fruct. et amicy gissuaret. a
lii dicit ad rū genitus lignotē quod dignū bals
boteca hēt. hoc ergo die quis nō ea uelit car
mina sellē que n p'ls laudet cedro p' ingent
quo duitus durent. Zemna uelit et scombros
mentientia carmina nec thus. que cui mina
nullā periculū hēant apud salmentarios
et thymarior. ideo hoc die q' carthae i q'bus uisha
carmina se habebat q' nō nema aut ad thymū ci
dunt i nolyuendū aut ad salfū. s'ombri.
dīr p'fexq' sit optimū genū p' scombros

License: [public_domain](#) – Cambridge, MA, Harvard University, Houghton Library, MS Lat 137, f. 26v – Noted liturgical fragments
(<https://fragmentarium.ms/view/page/F-avmm/9235/68467>)